

Det socialdemokratiske Arbejderpartis

Folkefest paa Nørrefælled

Fredagen den 5. Juni 1891.

Program.

---

1. Festtogets Samlingsplads er paa Nørre-Boulevard Kl. 1 Middag, hvorfra der afmarscheres **Kl. 2½** ad Gothersgade, Rømersgade, Frederiksborggade, Nørrebrogade, Fælledvejen og Blegdamsvejen til Festpladsen.
2. Efter Togets Ankomst til Festpladsen samles Deltagerne om de dér oprejste **3 Talerstole**, hvorfra følgende Taler vil blive holdt:

1. Grundloven og Friheden.
2. Arbejderne og Socialismen.

Følgende Sange vil blive afsungne:

1. For Friheden.
2. For Socialismen.
3. Socialisternes Marsch.

Festtegn og Sange à 20 Øre faas hos de respektive Foreningers Formænd samt paa Samlingspladsen og Festpladsen paa Nørrefælled.

Festkomitéen.

For Friheden.

Mel.: I Flugt gaar Tiden over Livets Bølge.

Den kolde Vinter sprængte sine Lænker,
Naturens Kræfter fordret har sin Ret,
den milde Sol os atter Varme skænker
og hver en Skabning føler sig saa let.
Hver Spire, som vi ventede med Længsel,
er vaagnet op i Jordens mørke Skød.
Hvad før der hvilte i sit trange Fængsel
ved Vaarens Komme ud til Frihed brød.

Ej nogen Magt Naturens Krav kan stanse,
til hver en Tid den hævde vil sin Trang,
og uden Skaansel bryde hver en Lanse
som stanse vil dens jævne, faste Gang.
Hvor findes vel paa Jord den Magt, som taaler
at gaa i Kamp med Stormens vilde Brag?
Og hvem kan bryde Frihedssolens Straaler
naar Trældoms mørket vige maa for Dag.

Hvorfor skal vi, Naturens Børn, da dvæle
og ikke følge strængt Naturens Bud?
Hvor kan dog nogen tro at kunne kvæle
den Glød, som snart i Flamme bryder ud.
Det ulmer jo i alle Verdens Kanter,
hvor Frihed, Lighed, Broderskab har Rod.
Den røde Frihedsfane stolt vi planter
og træder Reaktionen under Fod.

V. Strøyer.

For Socialismen.

Hør Sangen, hvor mægtig den toner —
fra Alpernes Fod højt mod Nord.
Der gives ej Land eller Zoner,
hvor ej det bevingede Ord
om Ret for »de Ringe« mon tale,
paa Bjerg og i frodige Dale.
Ved Danmarks skønne skovbekranste Kyst
lød Socialismens alvorsfulde Røst,
:: dens alvorsfulde Røst. ::

Aarhundreders dybeste Mørke
indhyllet vor Arbejderstand.
Ukendt med vor Kraft og vor Styrke
vi trælled paa Afgrundens Rand;
Da lysned saa dejlig en Stjerne,
med Trøst og med Haab i det Fjerne.
Thi Socialismen kækt os viste Vej
til Ret og Velfærd; den os svigted ej,
:: nej, den os svigted ej. ::

Vort Øje, som før var fordunklet
af Mismod, af Sorg og af Nød,
nu stolt mod Begejstring det funkled,
Tyrannernes Lænker vi brød.
Op Brødre af alle Nationer —
til Kamp mod besudlede Troner!
vi styre frem mod Friheds sikre Havn,
vort Løsen det er Socialismens Navn,
:: er Socialismens Navn. ::

Nu bort med al Tvedragt og Avind
blandt Arbejdets fribaarne Mænd.
For Ret og for Sandhed vort Glavind
samdrægtig vi drage fra Lænd.
Den blodrøde Fane vi følge,
og dristig vort Maal vi ej dølge,
Ej mer vi taale vil Foragt og Nød;
med Socialismen Sejer eller Død —
:: ja, Sejer eller Død! ::

Fr. A. Hertz.